

Hvis det grundlæggende viser sig, at der er ekstremt mange aflytninger, der ikke fører til noget som helst, vil det også give anledning til overvejelse hos politiet om, i hvilket omfang de aflytter for meget. Den kontrol, der ligger i den samlede statistik, vil også kunne vise tilbage, og politiet vil være mere interesseret i at undersøge de enkelte typer anmodninger om kendelser vedrørende det at bryde meddelelseshemmeligheden.

Alt i alt synes jeg, det har været en god debat. Det er mit indtryk, at det lidt har været en øjenåbner i hvert fald for et par stykker, og jeg håber, at vi via Retsudvalgets systematiske arbejde kan komme frem til, at det på sæt og vis alligevel bliver til virkelighed.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne takke for debatten. Indgreb i meddelelseshemmeligheden er et meget alvorligt indgreb, hvilket flere andre også har været inde på i debatten, og derfor er det vigtigt at vide, hvor meget det bliver brugt, og hvad det fører til, når man foretager sådanne indgreb.

I lyset af den debat vi har om, hvorvidt vi skal udvide muligheden ganske kraftigt for at foretage indgreb i meddelelseshemmeligheden, hvilket ligger i det forslag til terrorpakke, som justitsministeren har fremsat, er det væsentligt at se på den statistik, der ligger om antallet af indgreb, hvor man kan se, at politiet sidste år bad domstolene om 3.438 tilladelser til at foretage indgreb, og det fik de i 3.399 tilfælde. Så det var kun i 1 pct. af sagerne, at domstolene vurderede, at her var grundlaget for spinkelt.

Politiet kom også 208 gange til domstolene og sagde: Vi har foretaget indgreb i meddelelseshemmeligheden, for det skulle gå utrolig stærkt, og nu vil vi gerne efterfølgende have tilladelse til det. Det fik de i 200 tilfælde, mens de fik afslag i 8 tilfælde. Det var altså i 4 pct. af de indgreb, som politiet havde foretaget uden først at få dommerkendelse, hvor dommerne underkendte, at grundlaget var til stede for at foretage indgreb i meddelelseshemmeligheden.

Det viser, at politiet har en større træfsikkerhed, når de beder om tilladelse, inden de foretager indgrebet, end når de først beder om den bagefter. Det er en nyttig oplysning at have, når vi skal diskutere terrorpakken, hvor man ganske

kraftigt udvider politiets muligheder for at foretage indgreb, uden at det har været forelagt for en dommer først, fordi man kun skal forelægge det enkelte indgreb i forhold til én person og ikke alle de andre, man foretager indgrebet over for.

Tilsvarende ville det være godt, hvis vi også vidste, hvordan det går med de sager, hvor man foretager indgreb i meddelelseshemmeligheden. Hvor ofte sigter man rent faktisk nogen på baggrund af de indgreb, der er foretaget? Ligeledes kunne det være rart at vide, hvor mange af indgrebene der er foretaget over for mistænkte, og hvor mange der er foretaget over for personer, der ikke er mistænkte.

Med moderne teknologi, når politiets it en dag kommer til at virke rigtig godt, skulle det ikke være så svært at sætte et lille kryds, når man foretager indgreb og får godkendt indgreb i meddelelseshemmeligheden og så senere sætte et lille kryds igen, når man rejser sigtelse. Det burde ikke være noget, der tager flere timer, når man alligevel har fat i sagen.

Derfor mener vi, at det er vældig godt og konstruktivt, at fru Birthe Rønn Hornbech lægger op til, at vi i Retsudvalget kigger nærmere på, hvad man rent faktisk kan i dag, og især hvad man kan, når vi får de nye større politikredse og der forhåbentlig kommer noget it hos politiet, der virker godt, og hvilke muligheder der ville være for at lave statistik ud over det, der ligger i dag.

Kl. 14.00

Vi vil også rejse spørgsmålet om at få en statistik vedrørende PET, så vi kan finde ud af: Hvor mange indgreb foretages der af PET? Når vi diskuterer, hvor alvorligt det mon vil være at udvide mulighederne for det, PET kan foretage sig, er det jo også vigtigt at vide, hvor mange indgreb der rent faktisk bliver foretaget, for det er jo svært at vurdere en lovgivning, når man ikke ved, hvor tit den bliver brugt.

Med den forrige terrorpakke udvidedes f.eks. muligheden for hemmelig retspleje. PET kan meddele, at der ikke skal gives asyl eller opholdstilladelse til en bestemt udlænding, men vi kan ikke få at vide, hvor ofte den mulighed bliver brugt, og så er det jo svært at diskutere effekten af lovgivningen. Det er meget svært for både offentligheden og politikere i Folketinget at diskutere lovgivningen, når man ikke kender effekten af den, og derfor mener vi, at statistik er vigtig.